

Иван Вазов

29 ноември 1915 година

„На 29 ноември е освободена цяла Македония и на нейна територия вече няма нито един неприятелски войник. Този е денят на нейното освобождение.“

(Бюлетин на щаба на действащата армия)

Ден славен, благодатен,
за радост нам изпратен.
Привет! Ура! Ура!

В грядущето безкрайно
да светиш вечно сяйно
съдбата те избра.

Отиде си пришлеца,
избяга чужденеца
из македонский рай!
Видяхме тържеството
на правдата въз злото –
позорния му край.

Видяхме му конца!
Турихме ний венеца
на устрема си смел:
враг никой не скверни го,
крак чужди не мърси го
нам милия предел.

Душмани дални, близки,
на зло оръдя низки,
от запад и от юг
потънали в срамът си,
обърнаха гърбът си
пред българский юмрук!

Гласът на свободата
сълзите земята
към нов живот зове.
Изчезна там тиранът,
сбъдна се вече блянът
на много векове!

Постигна се мечтата!
Разнасят се урата;
в гори поля, в олтар
една се песен лее,
едно се знаме вее
при Вардар, Дрин и Шар.

И вечно ще се вей там,
и вечно ще се лей там
светата родна реч –
дор слънцето изгрява,
дори в десница здрава
грей българския меч!

Ноември 1915 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4938>]